

Čís. 13908.

Zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n. o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům.

Pro úroky a anuity splatné po 9. květnu 1933 lze proti zemědělcům v dražebním řízení pokračovati. Byl-li odklad přece povolen i ohledně takových úroků a anuit, nelze rekursu proti tomuto usnesení vyhověti, není-li ani z jeho obsahu ani z jeho návrhu zřejmo, ohledně kterých anuit a úroků splatných po 9. květnu 1933 a jich výše má v dražebním řízení býti pokračováno, zvláště, když se v rekursu uvádí zcela povšechně, že již ve vymáhaném kapitálu jsou dlužné anuity a úroky splatné po 9. květnu 1933.

(Rozh. ze dne 31. října 1934, R II 435/34.)

Soud první stolice zamítl návrh dlužníků, aby byl povolen odklad exekuce vnucenou dražbou nemovitosti podle zákona ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n., a uvedl v důvodech mimo jiné, že dlužníci nezaplatili z vymáhaných pohledávek úroky po 9. květnu 1933. Rekursní soud povolil odklad exekuce a uvedl v otázce, o níž tu jde, v důvodech: Okolnost, že dlužníci nemohli zaplatiti úroky splatné po 9. květnu 1933, nemá vůbec významu, poněvadž vymáhající strana nevymáhala jen úroky, nýbrž vymáhá na prvním místě kapitál a nelze vykládati zákon tak, že by povinná strana, by mohla užiti dobrodiní zákona o ochraně zemědělců před exekucemi, musela zaplatiti smlouvené úroky splatné po 9. květnu 1933.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody:

Podle ustanovení § 3 písm. g) zák. čís. 33/1934 sb. z. a n. neplatí ochrana poskytnutá zemědělcům podle § 1 a 2 cit. zák. pro vymáhání anuit a úroků, které se staly splatnými po 9. květnu 1933. Pro úroky a anuity splatné po 9. květnu 1933 lze tudíž v dražebním řízení pokračovati a jest v tom směru s vývody dovolacího rekursu souhlasiti. Dovolacímu rekursu nelze však vyhověti proto, že ani z jeho obsahu ani z jeho návrhu (činí se jen návrh na obnovu usnesení prvního soudu, které návrh dlužníkův zamítlo vůbec), není zřejmo, ohledně kterých anuit a úroků splatných po 9. květnu 1933 a jich výše má v dražebním řízení býti pokračováno, zvláště, když se v dovolacím rekursu uvádí zcela povšechně, že již ve vymáhaném kapitálu jsou dlužné anuity a úroky splatné po 9. květnu 1933.

Čís. 13909.

Propuštění zaměstnance není bezúčinné (§ 55 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n.), třebaže k němu došlo až po podání žádosti o povolení léčebné péče, stalo-li se proto, že zaměstnanec nekonal